

„Pan Tadeusz” – bohaterowie.

Połącz nazwiska osób z ich opisami.

Sędzia Soplica	Tadeusz Soplica	Jacek Soplica (ksiądz Robak)
Telimena	Wojski Hreczecha	Podkomorzy
Gerwazy Rębajło	Protazy Brzechalski	Rejent Bolesta
Asesor	Hrabia	Zosia

Woźny na dworze Sędziego, obecnie już jedynie z nazwy. W przeszłości roznosił pozwы sądowe i zdawał relacje sądowe. Nadal żyje życiem woźnego. Dzień kończy czytaniem wokandy trybunalskiej. Jego cechą charakterystyczną jest upór. To on przenosi wbrew rozkazom ucztę z dworu do zamku. Ma dostarczyć słowny pozew Hrabiemu. Po zajęciu Soplicowa nie chce ogłosić Hrabiego właścicielem dóbr i ucieka w konopie. To on razem z Wojskim i służbą zwała dach sernicy na Moskali.

Ma około dwudziestu lat. Jego rodzicami byli Jacek Soplica i dziewczyna, którą ten poślubił z rozpaczy po tym, jak Stolnik nie wyraził zgody na jego ślub z Ewą Stolnikówną. Nie wie, że jego ojciec żyje i ma wpływ na jego wychowanie. Synowiec Sędziego, któremu Jacek przed ucieczką za granicę powierzył wychowanie chłopca. Od wielu lat mieszkał w Wilnie, pod opieką surowego księdza, który wypełniał wolę ojca chłopaka. Uczył się niechętnie, świadomy tego, że ma zostać wedle woli ojca polskim żołnierzem. Jednak po ukończeniu szkoły, został wezwany do Soplicowa, gdzie dowiedział się, że ma ożenić się i objąć gospodarstwo wuja. Wdał się w romans z Telimeną - kochankowie potajemnie się spotykali, ale wzajemna fascynacja zamieniła się wkrótce w uczucie pełne pogardy, zazdrości i zazdrości, a to ze względu na knowania i małżeńskie kalkulacje starszej damy. W księdze XII jesteśmy świadkami jego zaręczyn z Zosią. Wtedy także młodzian daje się poznać jako nowoczesny gospodarz, dziedzic Soplicowa - nadaje chłopom na własność ziemię, którą użytkowali (uwłaszczenie). Ta postać, prócz wzoru dobrego żołnierza i szlachcica, kryje w sobie również ideę reformatora.

Daleki krewny i przyjaciel Sędziego, jego niedoszły teść. Przedstawiony jako gawędziarz, mistrz ceremonii, zarządca majątku, kucharz i łapacz much. Jest autorytetem w dziedzinie myślistwa. Uważa, że nie przystoi mu brać udziału w polowaniu na zwykłego zająca. Mistrz w rzucaniu na odległość nożem. Mądry, próbuje godzić zwaśnionych. Wspaniale gra na rogu. Jest swoistą żywą księgą prawideł myśliwskich.

Przyjaciół Sędziego i Maćka Dobrzyńskiego. Jest urzędnikiem przy sądzie ziemskim w Nowogródku. Właściciel charta - Kusego i strzelby, którą nazywa „Sagalaśówką”. Myśliwy z zamiłowania. Z uporem spiera się z Asesorem o to, czyj chart jest lepszy. Zaręcza się z Telimeną, która w intercyzie ślubnej zmusza go do zrzucenia kontusza szlacheckiego na rzecz francuskiego fraka. Nie wiadomo jednak, kiedy zaczął zabiegać o jej rękę. Gubi pierścień zaręczynowy, a kiedy wchodzi do sali zamkowej, najwyraźniej czuje się skrępowany swoim nowym wizerunkiem. Na jego widok Maciek Dobrzyński mówi głośno „głupiec”.

Córka Ewy Horeszkówny i wojewody, wnuczka Stolnika Horeszki. Osierocona we wczesnym dzieciństwie, została oddana pod opiekę Telimenie. Przez wiele lat mieszkała w Petersburgu. Na dwa lata przed powrotem Tadeusza do Soplicowa, zamieszkała ze swoją opiekunką we dworze Sędziego. Zajmowała się ogródkiem i opiekowała dziećmi. W chwili rozpoczęcia akcji utworu ma czternaście lat. Postać słodka i przepojona liryzmem, wyidealizowana zarówno jako narzeczona Tadeusza, jak i dziedziczka Horeszków.

Syn wojewody nowogródzkiego, u którego uczył się Sędzia, przyjaciel Soplicy. Najstarszy wśród gości Sędziego, zajmuje honorowe miejsce u stołu. Zjawia się ze swoją żoną i dwiema córkami, Różą i Anną. Znany ze swych przemów i chwaleń przeszłości. Posiada złotą tabakierę, którą jego ojciec dostał od króla Stanisława. Wykazuje się mądrością i odwagą podczas walki z Moskalami, doprowadzając do ich poddania się. Po bitwie przekonuje szlachtę do ucieczki, oddając na podróż własne pieniądze. Po wkroczeniu wojsk na Litwę zostaje obrany marszałkiem konfederackim powiatu nowogródzkiego. Dokonuje rehabilitacji Jacka Soplicy. Tańczy poloneza w pierwszej parze z Zosią.

Ideał szlachcica, tradycjonalisty, patrioty, dawny dworzanin Wojewody - ojca Podkomorzego, zapobiegliwy gospodarz, kawaler. W młodości zakochany i zaręczony z córką Wojskiego, jednak dziewczyna zmarła. Zarządzał majątkiem w Soplicowie i na życzenie brata - Jacka Soplicy zajmował się Tadeuszem, dla którego był stryjem. Dbał o wykształcenie młodzieńca i sposobił go do służby ojczyźnie. Procesował się z Horeszką o zamek. Urządzał liczne polowania i przyjęcia, troszczył się o swoich gości. Stał na straży tradycji, kultywował (podtrzymywał) dawne obyczaje: nosił strój szlachecki, respektował zasady grzecznościowe (usadzanie gości za stołem „według wieku, rozumu i urzędu”).

Starszy syn podczaszego ziemskiego, brat Sędziego, ojciec Tadeusza. Poznajemy go jako mnicha (bernardyna) odzianego w habit i chodzącego po kweście, jednocześnie zaangażowanego w sprawy polityczne. W czasach swej młodości słynął z warcholstwa i był znanym na całą okolicę awanturnikiem. Od sumiastych wásów, nazywany „Wąsałem”. Biedny szlachcic, posiadający jedynie skrawek ziemi. Pomimo tego miał duże poparcie wśród szlachty i 300 głosów na sejmikach. Wyborowy strzelec. Poparcie Jacka u szlachty wykorzystywał Stolnik Horeszko, często goszcząc go na zamku i nazywając swoim przyjacielem. Jacek zakochał się w jedynej córce Stolnika, Ewie, jednak Stolnik dowiedziawszy się o uczuciu Jacka do Stolnikówny, podał szlachcicowi czarną polewkę i odmówił ręki dziewczyny. Zrozpaczony, ucieka z zamku, poślubia pierwszą napotkaną dziewczynę, lecz ich małżeństwo nie jest szczęśliwe. Przypadkowo znajduje się w pobliżu zamku Stolnika w noc, kiedy Moskale najeżdżają Horeszkę. W przypływie emocji sięga po broń i zabija wroga. Ratuje się ucieczką przed hańbą. Trafia do Rzymu, skąd po jakimś czasie dochodzą pogłoski, że zginął.

Sierota, młody panicz spokrewniony z Horeszkami. Wychowany za granicą, ubiera się wedle mody angielskiej. Dziedziczy niewielkie ziemie po Stolniku. Lubiany i poważany w okolicy ze względu na rodzinne powiązania z Horeszkami, choć na tle szlacheckiej gromady jawi się jako dziwak i ekscentryk. Chodzi ze szkicownikiem, uwieczniając to, co wzbudza jego zachwyt. Początkowo pragnie odzyskać zamek Horeszków, który nęci go swoją wzniosłością i legendą, lecz po jakimś czasie, znudzony procesami, zamierza pójść na ugodę z Sędzią. Romansował z Telimeną, zalecał się do Zosi. Podburzony przez Klucznika, zdecydował się wziąć udział w zajeździe na Soplicowo, a potem wspólnie z jego mieszkańcami odpierał atak Moskali. Wraz z częścią szlachciców udał się na emigrację, mimo iż mógł wykupić się od więzienia.

Opiekunka Zosi, prawdopodobnie przyjaciółka Ewy Stolnikówny. Przez Sędziego nazywana siostrą. W rzeczywistości nie łączy ich żadne pokrewieństwo. Postać pełna niejasności i tajemnic. Prawdopodobnie jest wdową, która ponownie chce wyjść za mąż i stara się znaleźć odpowiedniego kandydata. Wytworna i elegancka. Wcześniej mieszkała w Petersburgu, od dwóch lat przebywa w Soplicowie. Nawiązuje dość szybki romans z Tadeuszem – już po dobie daje mu potajemnie liścik i klucz do swojej sypialni. Jej wdzięki dostrzegają również Hrabia i Asesor. Zaskoczeniem dla wszystkich są jej zaręczyny z Rejentem w finale utworu.

Klucznik, dawny sługa Stolnika Horeszki, wciąż nosi ogromny pęk kluczy do zamku, nadal tam mieszka i sprawuje swój urząd. Po śmierci Stolnika nakręca stare zegary i otwiera jedyne drzwi, które sam naprawił. W okolicy nazywany różnie. Scyzorykiem – od potężnego miecza, który nosi. Półkoźcem – od herbu rodowego Horeszków, który zdobi starą liberię Gerwazego. Mopankiem – od ulubionego powiedzonka. Stary kawaler, najwierniejszy sługa Stolnika, który, po jego śmierci, poprzysiągł zemstę na rodzie Sopliców.

Urzędnik, sprawujący nadzór nad policją ziemską powiatu, prawdopodobnie z racji tego jest gościem Sędziego. W czasach swojej dawnej świetności, związany z dworem Sanguszków. Posiadał złotą obrożę, dar od księcia, którą zamierzał zostawić jako dziedzictwo dzieciom (a która ostatecznie zostaje fantem w sporze i przechodzi w ręce Rejenta) oraz strzelby Sanguszkówki. Właściciel psa Sokoła, o którego wyższość wyklóca się z Rejenem. Wyraźnie zainteresowany Telimeną, często okazuje zazdrość o kobietę. Podczas najazdu na Soplicowo chce aresztować Hrabiego, lecz zostaje przez niego ogłuszony. W finale Asesor pojawia się u boku swojej narzeczonej, Tekli Hreczeszanki.